

ЕКОНОМІКО-СОЦІАЛЬНІ ВІДНОСИНИ В ГАЛУЗІ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ТА СФЕРІ ОБСЛУГОВУВАННЯ

Тези доповідей
VI Міжнародної науково-практичної конференції
(9–10 травня 2024 року, м. Львів)

За загальною редакцією
Наталії ПАВЛЕНЧИК

Львів
ЛДУФК ім. Івана Боберського
2024

ІННОВАЦІЙНІ АСПЕКТИ СТРАТЕГІЇ ВСЕБІЧНОГО ВИКОРИСТАННЯ ЛІСОВИХ РЕСУРСІВ

Юрій Муравйов

кандидат економічних наук, доцент

Національний лісотехнічний університет України (Україна)

Стратегія швидкого інноваційного поступу нашої держави є вкрай потрібною. Підтвердженням цього є той факт, що Україна серед 50 досліджуваних країн посіла лише 41 місце за рівнем інноваційності [1].

Стратегія швидких позитивних змін у лісовому комплексі України є не менш актуальною. Зокрема, Європейська Комісія сформулювала нову лісову стратегію Європейського Союзу до 2030 року [2], що є одним із складників «Європейського зеленого курсу», який «описує перехід до кліматично-нейтральної, циркулярної економіки до 2050 року [3]. Особливу увагу приділено інноваційному поступові, а саме: «ЄС має зосередитися на інноваційних продуктах й перейти від короткотривалого до довготривалого використання деревини», «Нова Європейська Ініціатива Bauhaus» надаватиме підтримку інноваційним проектам, пов'язаним із використанням деревини» [3].

Установлено, що Україна зазнала різких негативних змін у лісовому секторі (активні військові дії через вторгнення РФ, зменшення бюджетного фінансування, децентралізація територіального планування й управління, випадки корупції). Це спричинило значні виклики для використання інноваційних підходів до побудови нової стратегії лісового управління в Україні.

На думку науковців і практиків, підтримка інноваційної діяльності суб'єктів лісового комплексу можлива завдяки створенню належного законодавчого підґрунтя [4]; у складі чинної структури управління Державного агентства лісових ресурсів України створити спеціалізовані відділи, що займалися б інноваційним розвитком галузі [5]; концентрувати зусилля на створенні сприятливих умов для залучення інвестицій в інноваційний розвиток галузі [6] тощо.

Водночас, процес формування нового мислення щодо побудови стратегії невиснажливого, науково обґрунтованого використання лісових ресурсів, що ґрунтуються на інноваційних підходах залишається актуальним.

Стратегія невиснажливого, комплексного використання, відтворення й охорони лісових ресурсів, що базується на інноваційних підходах опиратиметься на дотриманні й покращенні екологічного стану територій їх розміщення, а також соціальному та економічному розвитку громад, що проживають неподалік лісових площ.

Пропонуємо застосування штучного інтелекту аналізу даних для підвищення ефективності використання лісових ресурсів і забезпечення їх сталого розвитку. Це передбачає використання алгоритмів машинного навчання для оптимізації розміщення лісових плантацій, використання давачів та ІТ-технологій для моніторингу стану лісу, а також розвиток віртуальних технологій, біографінерій і «лісових ферм».

Застосування інноваційних підходів до побудови стратегії невиснажливого користування в лісовій галузі повинно містити такі складники:

- технологічні інновації: упровадження сучасних технологій для створення більш продуктивних і стійких до впливу людини лісових екосистем, мінімізувати «екологічний слід» людства;
- стале ведення: менеджмент ґрунтується на принципах сталого лісового господарства;
- системи управління якістю: лісові послуги й продукція повинні відповідати міжнародно визнаним стандартам;
- інноваційний маркетинг і розвиток ринків: формування нових ринків, чи їх сегментів, а також продукції (послуг), що їх може надавати лісова галузь через аналіз потреб сьогодення й споживачів;
- екологічна стійкість: менеджмент лісових ресурсів повинен бути спрямований на дотримання стратегії збереження екосистем і мінімізацію негативного впливу на природу.

Список використаних джерел

1. Нагорний Є. І., Сагер Л. Ю., Сигида Л. О. Порівняльний аналіз показників інноваційної активності України та інших країн. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Економіка і менеджмент*. 2017. Вип. 27(2). С. 23–27.
2. Нова лісова стратегія ЄС. URL: <https://www.dossier.org.ua/news/new-eu-forest-strategy/>
3. Європейський зелений курс. URL: <https://ecoaction.org.ua/ievropejskyj-zelenyj-kurs.html>
4. Бойко О. В., Іваницька М. Я. Механізм формування стратегії інноваційного розвитку лісгосподарських підприємств. *Маркетинг і менеджмент інновацій*. 2011. № 2. С. 119–123.
5. Малюта Л., Спиридонова Ю. Стратегічне управління інноваційним розвитком ліспромислового комплексу. *Соціально-економічні проблеми і держава*. 2011. Вип. 2(5). URL: <http://sepd.tntu.edu.ua/images/stories/pdf/2011/11mlyrlk.pdf>.
6. Головка А. А. Розмежування господарських і контрольних функцій у сфері державного управління природокористуванням в Україні. *Науковий вісник НЛТУ України*. 2012. Вип. 22.12. С. 208–213.